U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **R. K.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 – Smíchov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 8. 2012, č. j. 18 Ad 10/2012 - 15,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 10. 2. 2012 u Krajského soudu v Ostravě žalobu, v níž se domáhal, aby mu žalovaná vyplatila částku ve výši 1872 Kč, kterou mu téhož dne neoprávněně strhla z invalidního důchodu pobíraného pro invaliditu prvního stupně ve výši 8 135 Kč, v důsledku čehož žalobce obdržel pouze 6263 Kč.

Krajský soud v Ostravě tuto žalobu usnesením ze dne 2. 8. 2012, č. j. 18 Ad 10/2012 - 15, odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud poukázal na skutečnost, že žalovaná přípisy ze dne 24. 1. 2012 žalobci sdělila, že výkon rozhodnutí srážkou z důchodu žalobce pro oprávněný Městský úřad Odry, pro pohledávku ve výši 2 500 Kč s příslušenstvím a ve výši 2 000 Kč s příslušenstvím, je neproveditelný, neboť důchod žalobce nedosahuje takové výše, aby z něho mohly být srážky prováděny. V jednom z těchto přípisů je uvedeno, že „za dobu od února do března 2012 bylo z důchodu povinného sraženo celkem 1 872 Kč.“ Žalobce se přitom svou žalobou proti žalované domáhá zaplacení této částky, včetně náhrady nákladů řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že z obsahu podání žalobce je zcela jednoznačné, že se nejedná o žalobu proti rozhodnutí žalované, jakožto správního orgánu ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a jedná se o věc, k jejímuž projednání je ve smyslu § 9 odst. 1 o. s. ř. příslušný věcně i místně Obvodní soud pro Prahu 5, v jehož obvodu má žalovaná sídlo. Krajský soud proto podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl a zároveň žalobce poučil, že může podat žalobu k věcně příslušnému Obvodnímu soudu pro Prahu 5, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) u Krajského soudu v Ostravě včas kasační stížnost, v níž označil usnesení krajského soudu za nezákonné.

Dne 4. 10. 2012 byla věc Krajským soudem v Ostravě předložena Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 10. 2012, č. j. 4 Ads 115/2012 – 10, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5 000 Kč. V dané věci nejde totiž o řízení, na něž by dopadalo ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, které přiznává osvobození od soudních poplatků pro řízení zde vyjmenovaná. Stěžovatel nepatří ani do okruhu osob, pro které platí osvobození od soudního poplatku podle § 11 odst. 2 cit. zákona. Zároveň jej vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů na adresu Nejvyššího správního soudu ke sp. zn. 4 Ads 115/2012 sdělil, zda žádá o ustanovení advokáta anebo předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatele rovněž poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Upozornil jej současně, že řízení nebude zastaveno, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve výše stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek zaplatit. Dále byl stěžovatel poučen, že pokud má za to, že jsou u něho splněny předpoklady pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě pro zaplacení poplatku požádat o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Uvedené usnesení bylo v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 o. s. ř. (podle kterého *„nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.“*) stěžovateli doručeno dne 17. 10. 2012. Tohoto dne totiž byla obálka s tímto usnesením vhozena do poštovní schránky stěžovatele.

Lhůta 7 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku (popř. k provedení dalších úkonů, o nichž byl stěžovatel poučen) tak uplynula ve středu dne 24. 10. 2012 (podle § 40 odst. 1 s. ř. s., věta první, *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.).* Lhůta končí uplynutím posledního - v daném případě sedmého – dne, počítaného od počátku lhůty.

Podle zjištění Nejvyššího správního soudu nebyl však dosud, tj. do dne vydání tohoto usnesení, předepsaný soudní poplatek stěžovatelem zaplacen, ačkoliv lhůta k jeho zaplacení již uplynula. Stěžovatel na výzvu soudu až do dne vydání tohoto usnesení vůbec nereagoval.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti*

zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek až do dnešního dne nezaplatil, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s., (aplikovaného ve smyslu § 120 téhož zákona), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že řízení zastavil.

Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že v posuzované věci připadá v úvahu také odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého pro řízení o kasační stížnosti podle § 120 s. ř. s. pro nedostatek podmínky řízení spočívající v nezastoupení stěžovatele advokátem. V posuzované věci tak byl dán důvod jak pro zastavení řízení, tak i pro odmítnutí kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud je za této situace toho názoru, že je třeba v prvé řadě řízení zastavit, neboť pakliže není soudní poplatek zaplacen, nelze v již řízení nadále pokračovat a zabývat se dalšími procesními otázkami, tedy i absentujícím povinným zastoupením stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu